

Voor de goede zorgen danken wij oprecht het personeel van het Wit-Gele kruis, zijn familiehulp Nancy, zijn kinesiste Evelyne Vanhecke, het personeel van het dagcentrum De Brug, dienst warme maaltijden, Artsenhuis Geluwe, dokters en personeel AZ Delta Menen en allen die hem nauw aan het hart lagen.

Het afscheid vindt plaats in alle intimiteit.

Hij vindt zijn laatste rustplaats bij meme Jeanne, Parkbegraafplaats Wervik.

Een laatste groet aan pepe kan in het funerarium "Serenity", Vredestraat 1a in Wervik, op afspraak 056/31.13.23.

Condoleren kan op www.serenity-wervik.be of via

Familie Ghesquière - Vermaut, Madeliefjesweg 1 - 8930 Menen

Familie Ghesquière - Decraemer, Busbekerstraat 1 - 8940 Wervik

Familie Ghesquière - Buyse, Busbekerstraat 16 - 8940 Wervik

Uitvaartonderneming Serenity - drukkerij publi almar Wervik

Gerard Ghesquière

° 5 december 1919 - † 28 juli 2020

lid van de Mandelbie Roeselare

lid van de unie der verbroederingen van het geheim leger

Echtgenoot van Jeanne Lemahieu († 2010)

Vader, grootvader en overgrootvader van
Pierre en Mady Ghesquière - Vermaut

Stefaan

Lomme

Andy en Joke

Jorge, Warre, Brik

Roland en Nelly Ghesquière - Decraemer

Chris en Wahida

Linda, † Rayen, ♡

Franky en Joke

Noor, Saar

Luc en Marie-Rose Ghesquière - Buyse

Jeroen en Sandra

Thomas en Hanne, Katja

Annelies en Dominique

Foons, Mon, Staf

Zijn zussen, schoonbroers, schoonzus, neven en nichten

Pepe,

100 jaar worden... Wie kan dat zeggen?

Je keek al maanden, zelfs jaren uit naar die dag. Je zou een groot feest geven. En als het van jou zou afhangen, dan kwam er 1000 man. We keken samen uit naar die dag. Toen het eindelijk zover was, straalde je van kop tot teen. Je glunderde als nooit tevoren. Je was terecht trots. De mensen van De Brug bezorgden je een fantastische dag. Een paar dagen nadien konden we samen met familie, buren en vrienden nog eens je verjaardag vieren. Je feest waar je zo naar had uitgekeken was voor jou een schot in de roos. Al merkten we dat dit ook veel van je vroeg. Je was 'moe'.

Moe van een leven vol hard werken en de slopende herinneringen aan de oorlog die je meemaakte. De rust vond je bij je bijen, of in je werkkot waar je werkte aan fietsen.

Toen we 10 jaar geleden afscheid moesten nemen van meme, was het even zoeken om je eigen weg terug te vinden. Gelukkig kreeg je veel bezoek en kwam er veel volk langs. Je maakte graag 'zwarte skoolie' en kon honderduit vertellen over vroeger. Maar we merkten dat je af en toe eens een steek liet vallen. En zonder de hulp die je van ons kreeg zou het onmogelijk geweest zijn om thuis in je vertrouwde boerderij te blijven. De laatste tijd ging het wat moeilijker. Je zag af van het sociale contact dat verminderde en de ouderdom begon je meer parten te spelen. 100 jaar worden... wie kan dat zeggen? Bedankt pepe voor alles.

